

Ministerul Finanțelor Publice

**Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații**

**Str. Vasile Bumbac nr.7
Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087**

**DECIZIA NR. 21
din 03.02.2010**

privind soluționarea contestației formulată de

.....

din municipiul Suceava, str., județul Suceava,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava
sub nr. din și reînregistrată sub nr. din

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., că poate fi soluționată pe fond contestația formulată de societate, întrucât motivul care a determinat suspendarea soluționării a încetat, în sensul că organele de cercetare penală s-au pronunțat.

Prin adresa înregistrată la DGFP Suceava sub nr., în vederea soluționării contestației, se comunică faptul că la data de 16.11.2009 Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava a emis Rezoluția nr. în dosarul de urmărire penală privind persoana fizică, administrator al, prin care se dispune neînceperea urmăririi penale față de aceasta.

..... a formulat contestație împotriva măsurilor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

Prin Decizia nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a decis suspendarea soluționării contestației formulată de, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma totală de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma totală de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA.

În susținerea contestației petenta arată că în conformitate cu art. 6 alin.(1) din Legea Contabilității nr. 82/1991 republicată: „Orice operațiune economico - financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind calitatea de document justificativ”.

De asemenea contestatoarea precizează ca la capitolul III pct. 119 din Regulamentul de aplicare a Legii Contabilității aprobat prin H.G. nr. 704/1994 se arată de la lit. (a) la (h) toate elementele principale pe care trebuie să le cuprindă un document justificativ.

Petenta susține că toate cele 8 facturi menționate în pagina nr. 3 din Procesul verbal de control din 28.04.2009 încheiat de organele de inspecție din cadrul D.G.F.P. Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală, au la bază contracte și facturi fiscale care întrunesc condițiile prevăzute de Legea Contabilității.

În ceea ce privește serviciile prestate de persoanele încriminate, petenta susține că acestea întrunesc cerințele prevăzute de pct. 48 din HG 44/2004 în sensul că s-au făcut pe baza unor contracte sau recepții și și-au demonstrat eficiența, fapt care demonstrează că nu pot fi încadrate la art. 21 alin. (4) lit. m din Legea 571/2003.

De asemenea faptul că aceste servicii si-au demonstrat eficiența o demonstrează însuși rezultatele economice astfel:

- cifra de afaceri în 2007 a crescut cu 429,5% față de 2006 (.....), iar în 2008 cu 185.98% față de 2007 (.....) și cu 798,83% față de 2006.
- Eficiența activității comerciale a societății exprimată prin profitul net realizat a crescut considerabil cu 312,25% în anul 2007 față de 2006, iar în 2008 cu 652,09% față de 2007 și de peste 20 de ori față de 2006.
- Peste toate aceste realizări s-a plătit impozit pe profit și TVA conform legii aproximativ lei impozit și lei TVA.

Contestatoarea aduce în susținerea contestației prevederile art. 20 din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată, conform căreia la venituri neimpozabile se regăsesc: „Veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere” de aici rezultând faptul că cheltuielile încriminate de organele fiscale sunt venituri neimpozabile.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., s-a stabilit în sarcina suma totală de plată de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA.

În urma controlului efectuat la societate, **cu privire la impozitul pe profit**, s-a constatat de către organele de inspecție fiscală că, în perioada septembrie 2007 – decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de Suceava și din loc. Pașcani, în baza unor contracte de consultanță tehnică, facturi anexate după cum urmează:

- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA
- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. în sumă totală de din care TVA în sumă de

- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de, emise de Suceava, CF RO
- Factura fiscală nr. (fără dată, înregistrată în martie 2008) în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. 0..... (fără dată, înregistrată în martie 2008) în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. (fără dată, înregistrată în martie 2008) în valoare totală de din care TVA în sumă de, emise de din Pașcani, jud. Iași CF

Organele de inspecție au constatat că valoarea totală a facturilor înregistrate în evidența contabilă a firmei, emise de Suceava este de, din care reprezentând valoarea fără TVA și reprezentând TVA și de din Pașcani de, din care reprezentând valoare fără TVA și reprezentând TVA.

S-a stabilit de asemenea că societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese – verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii.

Față de cele prezentate, organele de inspecție consideră că agentul economic a înregistrat eronat la cheltuieli deductibile suma de, acestea nefiind aferente veniturilor societății ceea ce a dus la diminuarea profitului impozabil cu suma de în anul 2007 și cu suma de în anul 2008.

Consecința fiscală a celor prezentate anterior o reprezintă stabilirea unui **impozit pe profit în sumă de**

Pentru neplata la termenele legale a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de**

De asemenea, **cu privire la TVA**, în urma inspecției fiscale desfășurate s-a constatat de către organele de inspecție fiscale că, în perioada septembrie 2007 – decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de Suceava și din loc. Pașcani, în baza unor contracte de consultanță tehnică, facturi anexate după cum urmează:

- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA
- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. în sumă totală de din care TVA în sumă de

- Factura fiscală nr. în valoare totală de din care TVA în sumă de, emise de Suceava, CF RO
- Factura fiscală nr. (fără dată, înregistrată în martie 2008) în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. 0..... (fără dată, înregistrată în martie 2008) în valoare totală de din care TVA în sumă de
- Factura fiscală nr. (fără dată, înregistrată în martie 2008) în valoare totală de din care TVA în sumă de, emise de din Pașcani, jud. Iași CF

Valoarea totală a facturilor înregistrate în evidența contabilă a firmei, emise de Suceava este de din care reprezentând valoare fără TVA și reprezentând TVA și de din Pașcani de, din care reprezentând valoarea fără TVA și reprezentând TVA.

S-a stabilit de asemenea că societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese – verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii, fapt pentru care TVA-ul aferent acestor facturi în sumă de nu are drept de deducere.

Consecința fiscală a celor prezentate anterior o reprezintă stabilirea unui **TVA suplimentar în sumă de**

Pentru neplata la termen a TVA suplimentar s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de**

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de lei, din care reprezentând impozit pe profit și reprezentând majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, este investită să se pronunțe dacă societatea avea dreptul la deducerea cheltuielilor cu consultanță tehnică și comision de intermediere, în condițiile în care aceasta nu dovedește cu documente necesitatea efectuării acestor cheltuieli.

În fapt, în urma controlului efectuat la societate, **cu privire la impozitul pe profit**, s-a constatat de către organele de inspecție fiscală că în perioada septembrie 2007 – decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică

respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de Suceava și din loc. Pașcani, în baza unor contracte de consultanță tehnică.

Organele de inspecție au constatat că valoarea totală a facturilor înregistrate în evidența contabilă a firmei, emise de Suceava este de, din care reprezentând valoarea fără TVA și reprezentând TVA și de din Pașcani de, din care reprezentând valoare fără TVA și reprezentând TVA.

S-a stabilit de asemenea că societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese – verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii.

Față de cele prezentate, organele de inspecție consideră că agentul economic a înregistrat eronat la cheltuieli deductibile suma de, acestea nefiind aferente veniturilor societății ceea ce a dus la diminuarea profitului impozabil cu suma de în anul 2007 și cu suma de în anul 2008.

Consecința fiscală a celor prezentate anterior o reprezintă stabilirea unui **impozit pe profit în sumă de**

Pentru neplata la termenele legale a impozitului pe profit suplimentar s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de**

Procesul verbal din data de 30.04.2009 încheiat de inspectorii din cadrul Activității de inspecție fiscală Suceava, anexă la Decizia de impunere nr. din 30.04.2009 contestate de Suceava a fost înaintat organelor de cercetare penală cu adresa nr. din 30.04.2009 existând indiciile săvârșirii unei infracțiuni.

Întrucât au existat indiciile săvârșirii unei infracțiuni, soluționarea contestației formulată de societate a fost suspendată prin Decizia nr. emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava, până la finalizarea laturii penale.

Prin Rezoluția nr. din data de 16.11.2009, Parchetul de pe lângă Judecătoria Suceava, în dosarul de urmărire penală privind persoana fizică, administrator al, dispune neînceperea urmăririi penale față de aceasta.

Contestatoarea susține că la baza înregistrării operațiunilor în contabilitate se află facturile care îndeplinesc calitatea de document justificativ. De asemenea susține că își întemeiază contestația pe prevederile art. 20 lit. c din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 19** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării:

ART. 19

„Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare. [...]”.

Din acest text de lege rezultă că profitul impozabil se determină ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile.

- În ceea ce privește cheltuielile deductibile, la **art. 21** din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se stipulează că:

ART. 21

„Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

[...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...]

m) cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii, pentru care contribuabilii nu pot justifica necesitatea prestării acestora în scopul activităților desfășurate și pentru care nu sunt încheiate contracte;
[...]

Potrivit acestui text de lege, în calculul profitului impozabil se cuprind cheltuielile deductibile, iar acestea sunt acele cheltuieli care sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

De asemenea, nu sunt cheltuieli deductibile acele cheltuieli cu serviciile de consultanță, a căror necesitate nu este justificată de către contribuabili ca fiind în scopul activităților desfășurate.

- Referitor la aplicarea prevederilor art. 21 alin. 4 lit. m mai sus citat, la **pct. 48** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se stipulează că:

„Norme metodologice:

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului; prestarea efectivă a serviciilor se justifică prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;

- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la art. 21 alin. (4) lit. m) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea”.

Din aceste prevederi legale rezultă că pentru a fi acceptate la deducere cheltuielile cu serviciile de management, asistență sau alte prestări de servicii trebuie îndeplinite o serie de condiții. Astfel, acele servicii trebuie să fie efectiv prestate, trebuie să fie executate în baza unui contract care să cuprindă date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului, iar defalcarea cheltuielilor de această natură trebuie să se facă pe întreaga durată de desfășurare a contractului sau pe durata realizării obiectului contractului.

De asemenea, prestarea efectivă a serviciilor trebuie justificată prin situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare.

Pe de altă parte, contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

În urma verificărilor efectuate la, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada septembrie 2007 – decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică, respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de Suceava și din loc. Pașcani, în baza unor contracte de consultanță tehnică.

S-a stabilit de asemenea că societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității, neprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese – verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii și au considerat că agentul economic a înregistrat eronat drept cheltuieli

deductibile acele cheltuieli cu consultanța tehnică. Acestea au constatat că acele cheltuieli nu sunt în folosul realizării de venituri impozabile, aferente activității pe care o prestează și drept urmare, au respins la deducere suma de aferentă anului 2007 și suma de, reprezentând cheltuieli cu consultanța tehnică și au stabilit suplimentar un **impozit pe profit în sumă de**

Referitor la susținerea contestației potrivit căreia aceasta justifică cu facturi cheltuielile înregistrate cu consultanța tehnică, această afirmație nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației, întrucât facem precizarea că factura este un document justificativ de înregistrare a operațiunilor în contabilitate, dar pentru deducerea cheltuielilor cu consultanța tehnică aferentă acestor facturi, contribuabilii trebuie să prezinte pe lângă facturi și alte documente doveditoare prin care să demonstreze necesitatea și realitatea efectuării acestora în folosul activității.

De asemenea, mai facem și precizarea că din Raportul de inspecție fiscală nr. și din Decizia de impunere nr., existente în copie la dosarul cauzei, rezultă că unele din facturile cuprinzând cheltuielile cu consultanța tehnică respinse la deducere nu cuprind toate elementele obligatorii pe care trebuie să le conțină o factură pentru a fi un document justificativ, respectiv nu au completată data emiterii, așa cum prevede **art. 155 alin. 5** din Codul fiscal, modificat:

Art. 155

“[...]”

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

[...]

b) data emiterii facturii;

[...]”.

Este vorba despre factura fiscală nr. fără dată, înregistrată în martie 2008 și factura fiscală nr. fără dată, înregistrată în martie 2008, facturi care sunt incomplete, acestea neavând completată data emiterii.

Referitor la susținerea contestației potrivit căreia își întemeiază contestația pe prevederile art. 20 din Lega nr. 571/2003 privind Codul fiscal, modificat, în care se stipulează că:

ART. 20

“Venituri neimpozabile

Următoarele venituri sunt neimpozabile la calculul profitului impozabil:

[...]

c) veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere [...];”,

facem precizarea că referitor la aplicarea prevederilor de mai sus, la **pct. 20** din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, se menționează că:

„Norme metodologice:

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea. Veniturile rezultate din înregistrarea în evidența contabilă a creanțelor privind impozitul pe profit amânat sunt venituri neimpozabile”.

Așa cum rezultă și din textul de lege de mai sus, în categoria veniturilor neimpozabile la calculul profitului impozabil se cuprind veniturile din anularea cheltuielilor pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, respectiv rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea, precum și veniturile rezultate din înregistrarea în evidența contabilă a creanțelor privind impozitul pe profit amânat.

În cazul de față, petenta nu are dreptul de a beneficia de reducerea profitului impozabil cu veniturile neimpozabile deoarece i s-a respins la deducere cheltuieli cu consultanță tehnică pentru care nu a făcut dovada necesității realizării lor în scopul desfășurării activității societății, iar această neacceptare la deducere nu generează nici unul din veniturile enumerate mai sus ca făcând parte din categoria veniturilor neimpozabile la calculul profitului impozabil. Rezultă astfel că susținerea petentei nu poate fi reținută în susținerea favorabilă a contestației.

Având în vedere prevederile legale mai sus invocate, pentru a putea deduce cheltuielile cu consultanța tehnică, un contribuabil trebuie să facă dovada necesității efectuării acestor cheltuieli pentru activitatea pe care o desfășoară. De asemenea, prestarea acelor servicii presupune să aibă la bază un contract care să cuprindă o serie de elemente cum ar fi date referitoare la prestatori, termene de execuție, precizarea serviciilor prestate, precum și tarifele percepute, respectiv valoarea totală a contractului și trebuie justificată prin o serie de documente cum ar fi situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii.

Deoarece în urma verificării efectuate la a rezultat că societatea a dedus cheltuieli cu consultanța tehnică, dar nu a prezentat organelor de control nici un document din cele enumerate anterior prin care să facă dovada necesității efectuării acestor cheltuieli pentru activitatea pe care o desfășoară și să demonstreze prestarea efectivă a acestor servicii, respectiv să prezinte situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese – verbale de recepție, studii de fezabilitate, de piață sau alte materiale, iar în susținerea contestației formulate nu depune nici unul din

aceste documente, **rezultă că în mod legal organele fiscale au respins la deducere aceste cheltuieli și au stabilit suplimentar un impozit pe profit în sumă totală de, drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente contestația cu privire la această sumă.**

De asemenea, având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar și ținând cont că pentru sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost respinsă, potrivit prevederilor legale mai sus citate, precum și principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente contestația și pentru majorările de întârziere în cuantum de aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar.**

2. Referitor la suma de lei, din care reprezentând TVA și reprezentând majorări de întârziere aferente TVA, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., cauza supusă soluționării este dacă societatea avea dreptul la deducerea acestei taxe, în condițiile în care este aferentă unor cheltuieli care nu au fost efectuate în folosul operațiunilor taxabile ale firmei.

În fapt, în urma inspecției fiscale desfășurate s-a constatat că, în perioada septembrie 2007 – decembrie 2008, societatea a efectuat cheltuieli cu consultanța tehnică respectiv comision intermediere, conform unor facturi fiscale emise de Suceava și din loc. Pașcani, în baza unor contracte de consultanță tehnică.

S-a stabilit de asemenea că societatea nu a putut dovedi necesitatea efectuării acestor cheltuieli prin specificul activității ne reprezentând organelor de control situații de lucrări, rapoarte de lucru, procese – verbale de recepție, studii de fezabilitate de piață sau alte materiale care să dovedească prestarea efectivă a acestor servicii, fapt pentru care TVA-ul aferent acestor facturi în sumă de nu are drept de deducere.

Consecința fiscală a fost stabilirea unui **TVA suplimentar în sumă de**

Pentru neplata la termen a TVA suplimentar s-au calculat **majorări de întârziere în sumă de**

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile:

- **La art. 134, art. 134¹, art. 134²** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se stipulează că:

ART. 134

„Faptul generator și exigibilitatea - definiții

(1) Faptul generator reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Exigibilitatea taxei reprezintă data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata de către persoanele obligate la plata taxei, chiar dacă plata acestei taxe poate fi amânată.

(3) Exigibilitatea plății taxei reprezintă data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului, conform prevederilor art. 157 alin. (1). Această dată determină și momentul de la care se datorează majorări de întârziere pentru neplata taxei”.

ART. 134¹

„Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol. [...]”.

ART. 134²

„Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

(1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator. [...]”.

Potrivit acestor texte de lege, faptul generator al taxei pe valoarea adăugată reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale necesare pentru exigibilitatea taxei și intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor.

Pe de altă parte, exigibilitatea este data la care autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, să solicite plata TVA de către persoanele obligate la plata taxei, respectiv este data la care o persoană are obligația de a plăti taxa la bugetul statului.

- **La art. 145 alin. 2** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, se stipulează că:

ART. 145

“Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;
[...].”

Potrivit acestui text de lege, dreptul de deducere a TVA intervine la momentul exigibilității acesteia. Condiția ca o persoană impozabilă să aibă dreptul la deducerea TVA aferentă achizițiilor este aceea ca achizițiile să fie destinate în folosul operațiunilor taxabile.

La pct. III 1 din prezenta decizie s-a demonstrat că petenta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu consultanță tehnică și comision de intermediere pentru care nu a putut dovedi necesitatea și realitatea efectuării acestora prin specificul activităților desfășurate.

Având în vedere că respectivele cheltuieli nu au fost efectuate în folosul activității desfășurate, rezultă că, așa cum prevede și art. 145 alin. 2 din Codul fiscal mai sus citat, TVA corespunzătoare acestor cheltuieli nu este deductibilă, întrucât nu este aferentă unor operațiuni taxabile.

Ținând cont de elementele prezentate anterior, de prevederile legale în vigoare și luând în considerare că societatea nu depune documente relevante prin care să facă dovada că serviciile respective au fost necesare în scopul activității desfășurate și că au fost efectiv realizate, rezultă că în mod legal organul fiscal a respins la deducere TVA aferentă facturilor cuprinzând contravaloarea unor servicii de consultanță tehnică și comision de intermediere, **drept pentru care urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația formulată de petentă cu privire la suma de, reprezentând TVA.**

De asemenea, având în vedere că nu se contestă modul de calcul al majorărilor de întârziere aferente TVA respinsă la deducere și ținând cont că pentru sumele care au generat aceste majorări, contestația a fost respinsă, potrivit prevederilor legale mai sus citate, precum și principiului de drept „**accessorium sequitur principale**” – **accesoriul urmează principalul, urmează a se respinge ca neîntemeiată și nesusținută cu documente contestația și pentru majorările de întârziere în cuantum de aferente TVA respinsă la deducere.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19, art. 21 alin. 1 și alin. 4 lit. m, art. 134, art. 134¹, art. 134², art. 145 alin. 1 și alin. 2 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare în perioada supusă verificării, pct. 48 din Hotărârea Nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, referitor la aplicarea prevederilor art. 21 alin. 4 lit. m din Codul Fiscal, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

DECIDE:

1. Respingerea contestației depuse de, cu sediul în municipiul Suceava, str., județul Suceava, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului Suceava – Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., privind suma totală de, reprezentând:

- – impozit pe profit;
- – majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
- – TVA;
- – majorări de întârziere aferente TVA,

ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR COORDONATOR,

.....